

Uvod

Praktično sve zemlje sveta suočavaju se sa problemom droge. Zavisnost od heroina se u Evropi prvobitno pojavila u severozapadnim zemljama 60-tih godina prošlog veka. Za veoma kratko vreme poprimila je oblik epidemije među mladima širom cele Evrope (Verster & Buning, 2000).

Metadonska terapija se sprovodi pri metadonskom centru. Ovaj vid tretmana zavisnosti obezbeđuje adekvatan uvid i kontrolu terapije zavisnika od opijata. Pored povoljnog efekta u cilju izlečenja zavisnika, rad metadonskog centra obezbeđuje i povoljne društvene efekte (Verster & Buning, 2000).

Metadonska terapija

Metadon je sintetički opijat. Vezuje se za iste receptore u mozgu kao i drugi opijati (heroin), ali ne izaziva euforiju kod korisnika. Primena metadona podrazumeva nadzor nad odvikavanjem od zavisnosti od opijata sa ciljem minimizovanja simptoma apstinencijalnog problema. Posle kulminacije simptom apstinencijalnog sindroma upotreba metadona se postepeno smanjuje. Odgovarajuća doza metadona zavisi od pojedinačnog tretmana. Potrebno je utvrditi toleranciju na metadon. Uobičajen način je klinička procena pacijentove medicinske anamneze, i anamneze uzimanja droga po njegovom dolasku. Previše metadona može biti fatalno, a nedovoljno metadona retko će imati efekte na pacijenta. Stavljanje pacijenta na veliku početnu dozu može za posledicu imati intoksikaciju, pa i smrt. Sa druge strane, premala doza stvara opasnost od supstinencijalnog sindroma. Simptomi apstinencijalnog sindroma mogu navesti pacijenta da posegne za olakšanjem iz drugih izvora kao što su zabranjeni opijati i benzodijazepini. Kombinacija metadona sa tim supstancama može imati kobne posledice, intoksikaciju i smrt. Ovo sve sprečava zavisnika da posegne za zloupotrebom psihoaktivnih supstanci.

Prednost metadonskog tretmana ne proizilazi samo iz primene leka. Metadonski programi privlače pacijente sami po sebi, i obezbeđuju im kontakt sa službama koje nude niz drugih mogućnosti, kao što su zamena šprica, savetodavni rad, usluge socijalnog rada i sl. Zavisnost od opijata je složeno stanje koje pored metaboličkih sadrži i psihološke komponente. Važno je raditi na oba aspekta. Zbog toga od vitalnog je značaja uspostavljanje dobrog odnosa s pacijentom. Važno je odvojiti dovoljno vremena za klinički intervju, ali takođe i uspostaviti komunikaciju sa drugim lekarima kojima se pacijent mogao ranije obraćati. Metadonski tretman podrazumeva: 1. administrativnu proceduru, 2. doziranje metadona 3. prikupljanje informacija o psihosocijalnom statusu 4. primena metadona 5. psihosocijalni rad sa pacijentom 6. procene efekata terapije i određivanje eventualno potrebnih ciljeva. U najvećem broju programa, psihosocijalna intervencija smatraju se centralnim delom metadonskog tretmana. Istraživanja pokazuju da je metadonski tretman efikasniji od nikakvog tretmana ili placebo budući da smanjuje upotrebu heroina i drugih zabranjenih droga, sprečava infekcije HIV virusom, poboljšava kvalitet života vezan za zdravstveno stanje pacijenta i smanjuje stopu učešća u kriminalnim aktivnostima. Metadonski program održavanja značajno smanjuje rizik od iznenadne smrti od svih uzroka, uključujući i zloupotrebu heroina, u poređenju sa osobama koje nisu uključene u program

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com